

FEDERALE ADVIESRAAD VOOR OUDEREN

MINDERHEIDSNOTA

Overeenkomstig artikel 16 van het huishoudelijk reglement van de Federale Adviesraad voor Ouderen, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 15 april 2013 (Ed.1), kan op vraag van de betrokken leden de standpunten van de minderheid eveneens worden meegedeeld wanneer de Raad een advies verstrekt.

Met toepassing van artikel 16 van het huishoudelijk reglement wordt volgende minderheidsnota neergelegd:

MINDERHEIDSNOTA:

Advies 2014/6

Advies betreffende de toekomst van de pensioenen: Deel I – De wettelijke pensioenen

Hoewel we akkoord kunnen gaan met de meeste voorstellen die in het advies worden gedaan, stemmen we tegen het advies en leggen we een minderheidsnota neer voor de volgende punten:

De toegelaten activiteit

Wij vragen dat een pensioen onbeperkt zou kunnen worden gecumuleerd met een beroepsinkomen vanaf de leeftijd van 65 jaar, zonder rekening te houden met de loopbaanduur. Sinds 1 januari 2013 zijn er geen beperkingen meer voor personen met een loopbaan van 42 jaar. Wij vragen de afschaffing van deze voorwaarde. Zij is discriminerend tegenover personen die lang gestudeerd hebben.

De solidariteitsbijdrage

Wij vragen de afschaffing van de solidariteitsbijdrage. De vorige regering had beloofd dat deze inhouding zou worden afgeschaft. Een eerste stap in die richting werd gezet in juli 2008, met een verhoging van de drempelbedragen voor de inhouding van de solidariteitsbijdrage. Sindsdien is er niets meer gebeurd! De solidariteitsbijdrage gaat in tegen het repartitieprincipe waarop de financiering van onze pensioenen is gebaseerd. De financiering van de pensioenen moet worden verzekerd via de inning van sociale bijdragen op de inkomens van de werknemers (repartitieprincipe). We mogen de gepensioneerden dan ook niet zelf laten opdraaien voor de financiering van de pensioenen!

De beperking van de sociale en fiscale voordelen toegekend voor de tweede pijler en van de fiscale voordelen toegekend voor de derde pijler vanaf een bepaald inkomensniveau (degressiviteit) zou middelen vrijmaken die in de eerste pijler kunnen worden geïnvesteerd.

Door deze alinea te behouden zou de onredelijke solidariteitsdruk die thans op de werknemers uit de middenklasse wordt gelegd nog toenemen. Die middelen die hen toelaten om zelf voor hun pensioen te zorgen, worden hen zo ontnomen. De voordelen van de derde pijler zijn beperkt en de tweede pijler moet net worden

uitgebreid tot alle werknemers, zodat ze zelf de verantwoordelijkheid voor hun pensioen kunnen opnemen.

Michel WUYTS